

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social	اجتماعی
--------	---------

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۱۲ جولای ۲۰۱۴

ناقوس کلیسا های برازیل فریاد می کشند

تراژیدی نزول یک ابر قدرت فوتبال

۸ جولای روز ماتم و مصیبت در تاریخ برازیل است، گویا حادثه تروریستی سپتامبر ۱۱ در این کشور اتفاق افتاده است. یک قدرت جهانی فوتبال با غرور و تکبر همیشگی چنان با سرشکستگی میدان را ترک گفت که در تاریخ این بازی و حتا سپورت سابقه نداشته است. شرم آور این که این قدرت جهانی در سرزمین خود با زور و طلسم یک رقیب اروپایی با افتضاح از صحنه خارج شد و حیثیت جهانی فوتبال برازیل را به خاک یکسان کرد. مردم در برازیل و سایر نقاط دنیا می خواهند که علت و یا علل این شرمساری را بیابند. شاید ماه ها وقت گیرد تا مردم برازیل به عمق این تراژیدی و جریانات عقب پرده پی ببرند.

حادثه باخت ۱-۷ تیم فوتبال برازیل در مقابل تیم المان یک زمین لرزه جهانی در عرصه ورزش بود. زنگ کلیسا ها در شهر ها و قصبات برازیل از این مصیبت ناگهانی به صدا در آمده و دوستداران فوتبال این کشور در سرتاسر جهان آه و ناله می کشند. رئیس جمهور برازیل گفت: "من امروز بسیار غمگینم". گریه و فغان در جاده ها و کوچه های برازیل فضای تأثر آوری را خلق کرده است. در سندیوم محل مسابقه، تماشاچیان برازیلی که در دقایق اول هلهله می نمودند و هورا می کشیدند، در فاصله زمانی ده دقیقه بازیکنان خود را بعد از هر اشتباه ریشخند می کردند. این حالت دردناک در تاریخ سپورت کشور ها کمتر دیده شده است. در آن سوی اقیانوس ها، یک دخترک ۱۵ ساله نیپالی از غم و غصه باخت تیم فوتبال برازیل خود را حلق آویز کرد. نارامی های اجتماعی و سیاسی برازیل که به منظور مسابقات فوتبال کمی فروکش کرده بود، همراه با نتایج روانی ناشی از این باخت دوباره شعله ور شده است. در کشور های جهان سوم که از تجاوزات مکرر اروپایی و امریکائی رنج می کشند، شکست برازیل در مقابل المان مانند یک طوفان مخرب آسمانی بود. با وجود پیشرفت های چشمگیر در ساحات علم و تکنالوژی، برازیل را بیشتر در فوتبال می شناسند. زمانی که در افغانستان بودم، مردم ما بالاخص علاقه مندان فوتبال در مسابقات جهانی طور طبیعی از برازیل و ارجنتاین در مقابل کشور های اروپایی حمایت می کردند که همین احساس تا حال هم بر سایر کشور های جهان سوم زیر استعمار غرب مستولی است.

انگشت انتقاد به سوی فدریشن و هیأت تخنیک فوتبال برازیل نشانه می رود که با چنین بی کفایتی و غرور و خودخواهی عمل کردند. با تجربه از شکست چهار سال قبل، المان با سرمایه گذاری وافر، مدیریت با کفایت و تمرینات سخت، تیم خود را به حد کمال رساند. گفته می شود که حتا در برازیل، تیم المان با زحمات شبانروزی و تمرینات

خستگی ناپذیر خود را برای هر رویارویی آماده کرده است. به عکس، تیم برازیل از شکست چهار سال قبل نیاموخت و به این تصور باطل بود که چون کشورش میزبان جام جهانی است، خواهی نخواهی نام و عظمتش (؟) او را برنده خواهد ساخت. مدیریت بی کفایت، غرور بیجا و فقدان تمرینات لازم، تیم فوتبال برازیل را به سوی تباهی کشانید. فوتبالیست‌های جوان برازیل در مقابل پخته‌کاران المانی، گدای‌های بیش نبودند. یورش بی‌امان فاروورد‌های المانی، دفاع برازیل را به آسانی و بدون تکلیف منهدم کرد، بدین معنی که اصلاً کسی در دفاع برازیل وجود نداشت. هر فاروورد المانی به نوبه خود گول می‌زد. الی دقایق ۲۹، جال گول برازیل ۵ بار لرزید. یکی از گویندگان تلویزیون ای اس پی ان (ESPN) با تمسخر گفت "رفری باید اجازه ندهد که برازیل بیشتر لت بخورد". یک بازی کن تازه وارد المانی در دقایق آخر ۲ گول دیگر را در قلب برازیل نشانید. بعد از دریافت هفت گول، برازیل یک بار هم دل المان را کوبید که آنهم شاید ترحم المان را با خود داشت.

تیم برازیل از آغاز تا انتها در سراسیمگی و دست‌پاچی قرار داشت. بازیکنان برازیلی مانند طفلکان، بی هدف و بی یار و یاور هر سو می‌دویدند. مربی مادام‌العمر تیم برازیل که با نخبگان این کشور روابط تنگاتنگ دارد، با قیافه و چشمان ورم کرده به آرامی در کنجی نشسته بود تا شاهد انهدام تیم کشورش باشد. ممکن مربی تیم برازیل با رمل و جادو و یا با دریافت رشوه بزرگ و سازش‌های احتمالی از قبل از سرنوشت آسفبار این تیم آگاه بود. بهت و حیرت فضای استدیوم را فرا گرفته بود و مردم با چشمان باز شاهد پایان افسانه شکست ناپذیری تیم کشورشان شدند. یکی از تماشاچیان مؤدب برازیلی که نسخه‌ای از جام جهانی را در آغوش داشت و منتظر شادمانی پیروزمندانه تیم کشورش بود، بعد از پایان غم‌انگیز مسابقه آن جام را با کمال ادب به یک تماشاچی المانی تقدیم کرد.

نخبگان و فوتبالیست‌های برازیلی باید از این تراژیدی و مصیبت خود ساخته بیاموزند و از نو خود را آراسته نمایند. فساد، رشوت‌خواری، غرور و خودخواهی را به دور افکنند و راه راستی، تواضع و صداقت با مردم خویش همراه با تمرینات وسیعی را در پیش گیرند تا بتوانند دوباره در فوتبال جهان قد راست نمایند و اعتبار و حیثیت بر باد رفته را باز یابند.